

Коли
Лечу додому
Немає втоми
Немає сил
Луна
Протяжний голос
Матовий спів
Ув'язнений в перах моїх снів

Облиш тримати за лапи перелітних птахів
За мить почнеться далекокрилий новий політ

У хвилях
Вирує мрія
Збивають і
Ревуть вітри
У синьооке море
Закохані
Далеко не всі моряки

Облиш стріляти у серце перелітних птахів
За мить побачиш лискучий незбагнений зеніт

Шукаю утрачений зір
На просторих дзеркалах навколишніх гір
Найбільше живу очима я
Коріння вертається цвіт
Та мандрівні коралеві журавлі
Не створені для осілого життя

Униз
Лечу додолу
Немає втоми
Нема жалів
Пролив
Лавову воду
Пустельний світ
На спалені сили мої